

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Maria Magdalena Poenitens, in qua, Sexus Muliebris, vitæ suæ licentiam, vanitatem, pravos mores & amores, scandala & lasciviam detestans, serio dolore delicta juventutis deplorat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

MARIA MAGDA LENA POENITENS,

in qua,

Sexus Muliebris, vitæ suæ licentiam
vanitatem, pravos mores & amores, scandala
& lasciviam detestans, serio dolore
delicta juventutis deplorat.

Cogitanti mihi de MARIÆ MAGDAL
NÆ poenitentia, flere magis libet, quàm
aliquid dicere. Cujus enim vel laxum
ctus illæ hujus peccatricis lacrimæ ad exemplum poeniten
tendi non emolliant? Consideravit namque quid fecerit
& noluit moderari quid faceret. Super convivantes
gressa est, non iussa venit, inter epulas lacrimas obtulit.
Discite quo dolore ardet, quæ flere inter epulas non erubescit.
Hanc verò, quam Lucas peccatricem mulierem, Johannes Mariam
nominat; illam esse Mariam credimus, quæ Marcus septem dæmonia
ejecta fuisse testatur. Et quid per septem dæmonia, nisi universa vitia
designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehen
ditur, rectè septenario numero universitas figuratur. Septem ergo
dæmonia Maria habuit, quæ universis vitiis plena fuit. Sed ecce
quia turpitudinis lacrimas, quæ maculas aspexit, lavanda ad fontem
misericordie accurrunt, non erubuit. Nam quia conviventes, non erubuit.

am graviter erubescere intus, nihil esse credidit,
 sed verecundaretur foris. Quid ergo miramur, fra-
 tres? Mariam venientem, an Dominum suscipientem?
 suscipientem dicam, an trahentem? sed melius tra-
 hentem dicam & suscipientem: quia nimirum ipse eam
 misericordiam traxit intus, qui per mansuetudi-
 nem suscepit foris. *S. Gregorius Papa Homil: 33. in*
Evangelia.

1. Vosque furis Magdalis
 Cui plena Baccho Ma-
 nas?
 Montes ceu mons Trinacris
 Flammas succensa venas?
 Contraria
 Pellantur mala malis,
 Unde flammis maria,
 Ne sis, ut eras, talis.

2. Amoris filias
 Sum prima Magdalena,
 ditatum Ilias,
 Et vanitate plena,
 In septem demonia
 JESUS nuper fugavit,
 mentis ægrimoniã
 Mortiferam sanavit.

3. Sic, quondam Virgines
 Nulli virorum nuptæ
 Et hinc turpitudines
 famiter corruptæ

Mature questu plangite,
 Et noxas lacrimate!
 A me dolere discite,
 Et castius amate!

4. Sed Dolor, quantumcumque
 sit,
 Nunquam satis dolebit,
 Licet immensum luxerit,
 Nunquam satis lugebit,
 Tantum meum piaculum
 Omnem excedit poenam,
 Aeternum in ergastulum
 Quod meruit Gehennam!

5. Aedem paternam Magdalom
 Sedem Nativitatis,
 Turpe feci prostibulum,
 Et haram foeditatis.
 Ex hoc vocata Magdalis,
 Ex hoc quoque Peccatrix,
 Ex hoc dicar mirabilis,
 Et poenitens Amatrix.

R 6. Ego

6.
 Ego sum illa Magdalis,
 Quam novit Palæstina!
 Ego tot offendiculis
 Famosa Heroïna!
 Ego, quæ vultûs gratiâ
 Et oris blandimentis,
 Tot viris struxi retia,
 Amoris argumentis!

7.
 Ego Mundi mancipium
 Ah nimium perjuri!
 Cui præstiti obsequium
 Ceu nunquam perituri!
 Nunc serò fraudulentiam,
 Et nequam cerno dolos,
 Nanc felleas delicias,
 Plenòsque morte bolos!

8.
 His spebus cor inanibus
 Et animum Saginat,
 Et aureis crateribus
 Veneni mel propinat,
 In fine virus senties
 Sævire per medullas,
 Et exoptabis centies
 Orcas bibisse nullas.

9.
 Experta loquor: credite
 Vera nimis querenti!
 Mundi pompæ ne fidite
 Tot dolis fraudulentis!

Montes promittit aureos,
 Nec æreos largitur,
 Dum numos donat plumbos
 Argenteos mentitur.

10.
 Nulla canna tam mobilis
 Nec flexilis arundo,
 Nec salix tam nutabilis
 Est in palustri fundo,
 Ut fallax Mundi gaudia,
 Fluxæque voluptates,
 Quas subsequuntur tædæ
 Mille calamitates.

11.
 Orbis Idolum vanitas
 Dat iussa, leges, iura
 Mortalium huic cæcitas
 Paret, flectitque cœca
 Huic thura dantur pellicæ
 Huic hostiæ litantur,
 Huic criminum artibus
 Honores apparatus.

12.
 Huic personato Procius
 Et monstro multæque
 Vertumno huic antro
 Fera chameleontis
 In omnes formas mobilis
 Mutabilique vulgus
 Lenæque detestabilis
 Divinus datur cultus.

13.

acilla veneficiis
Me suis dementavit!
acophiltris meretriciis
Tot viros expugnavit,
Virgineam prostituit
Nodorem, florem, mentem,
& frontem perfricuit,
Nec pudet impudentem.

14.

quisque vana Magdalis
Acquiere vanitatem?
Nec velatam vinculis
Formosam libertatem?
Quosque credis gloriae
Fortunae blandientis?
Quosque fidis gratiae
Honoris mentientis?

15.

lo mollis nectari
Voluptate propinantis?
Mero Mundi foederi
Te circumvenientis?

16.

quid vides, est vanitas,
est vanitas, quod tangis!
Mundi felicitas,
nondam cauta plangis?

P 2

Est splendida calamitas,
Quod creditur beatum,
Est labilis beatitas,
Quam intercedit Fatum.

17.

Futuris quid auspiciis,
Vanisque fidis spebus?
Nondum visis delitiis,
Nec nascituris rebus?
Quid aureos Cupidines
Insana mente fingis?
Quid Cypridis imagines
In Fluxa nive pingis?

18.

Averso fugit gratia
(Ceu cerva pulsa) vultu!
Nam cuncta sunt fugacia,
Et obsata tumultu,
Calva venustas, anciput
Nullo tenenda pilo,
Et depilis est occiput
Nullo liganda filo.

19.

Centum licet rudentibus
Ligaveris, abibit:
Firmaris adamantibus,
Eversa interibit.
Quae nuper se Briseidem
Vitro vidit formosam,
Mox nigram dentes Thaidem
Anum cernet rugosam.

20. Mun.

20.
 Mundi hæc est illusio
 Opum, formæ, honorum:
 Hæc omnium confusio
 Amorum, odiorum,
 Sic Orbis inconstantia
 Res omnes variantur,
 Et hujus insolentia
 Rotantur, dissipantur.

21.
 Tam levi, tam instabili
 Mendaci, Fraudulento,
 Tam labili, tam mobili
 Omni vitæ momento,
 Huic te potes concedere?
 In hoc te stabilire?
 Huic tam securè fidere?
 Servire? Obedire?

22.
 Innixus huic, deciperis,
 Subducet ille fulcrum,
 Cùm minime credideris
 Cades, hoc feres lucrum
 Tuæ stultum fiduciæ,
 Et creduli amoris,
 Et illius fallaciæ,
 Et subdoli favoris.

23.
 Tuis illudens oculis
 Grandes fingit honores,
 Mendacibusque speculis
 Opum pingit colores,

Multiplicat solatia
 Per vitra polygonæ,
 Et exstunt palatia
 Crystalla per trigonæ.

24.
 Ubi vitrum removerit,
 Pompa perit colorum
 Tibique quod illuserit,
 Vana nubes vaporum,
 quæ vento pulsa diffusit,
 Offendit NIL FUISSE
 Et tibi, qui sic placuit
 Color, te fefellisse,

25.
 Atris tempestas nubibus
 Tonat in Oriente,
 Crebris micat fulguribus
 Visis in Occidente,
 Momento fulgur spargitur
 Momento & dispersit
 Sic Fastus, qui vix certavit
 Perit, moraque caret.

26.
 Ah quantam in Amoribus
 Vidi morositatem?
 Et quantam in honoribus?
 Sensi fugacitatem
 Ah quantam non in opibus
 Mentis anxietatem?
 Quantam in rebus omnibus
 Caducis salutatem?

27.

Quid Veneris incendia?
 Quid teneri Amores?
 Quis sunt impendia,
 Et animi tortores:
 Quibus captas plasmata
 Et corpora ventorum,
 Quibus mentis phantasmata
 In pharetris amorum.

28.

Quibus spes, Fabulum,
 Et potus, sunt Dolores!
 Quod semel fixum spiculum
 Quos excitat dolores?
 Quibus lancinat suspicio,
 Torquet zelotypia,
 Quibus emulatio,
 Perturbat ataxia. (a)

29.

Quibus pomum Sodomæ,
 Quibus lotos plenum putore,
 Quibus est hydrops animæ
 Quibus credo tergens humore?
 Quibus morum procus (Ambitus)

30.

Quibus quondam paræmia
 Quibus amens quisquis amat:
 Quibus blandiens infania.
 Quibus quam rarus Chiron sanat:

Dulcem licet amentiam
 Et melleum furorem
 Ament, tamen amentiam
 Quis neget, & furorem?

31.

Honor est uter flatibus,
 Plenaque ventis boila,
 Est aquis pepo putribus
 Et nux absque medulla,
 Est putens, tectum nivibus
 Recentibus finetum,
 Est intus plenum vermibus
 Formosum sepulcretum.

32.

Opum congeſta copia,
 Et vis divitiarum
 Est locuples inopia,
 Et faccharum amarum,
 Est ſideratum foliis
 Futilibus vepretum,
 Est lappis, spinis, lolis
 Refertum ſenticetum.

33.

Conchæ, gemmæ, corallia?
 Sunt durum maris sputum?
 Auro texta monilia
 Sunt flavum terræ lotum,
 Omnes theſauri montium,
 Et opes fodinarum
 Inanes ſpes Potentium,
 Nugæque ſunt nugarum.

P 3

33. Quan-

Græc. Confuſio.

34.
 Quantum superba tumui
 Elata dignitate?
 Quantum mei complacui
 In vultus venustate?
 Credebam inter sidera
 Me Deliam lucere,
 Et præ me nihil cætera
 Astra lucis habere.

35.
 In me Solem amoribus
 Insolitis ardere,
 Et æmulis obtutibus
 In me fixum hædere,
 Mirari pulcritudinem,
 Stupere comitatem,
 Probare claritudinem,
 Cultus nobilitatem.

36.
 Quin præ sorore Cynthia
 Me cynthiam ambire,
 Orisque mei labia
 Amasium sitire,
 Solam suis in oculis
 Me ferre, me ferire,
 Et radiorum jaculis
 Amatam deperire.

37.
 Unam esse Terrestrium
 Et Principem Dearum,
 Aut de censu mortalium
 ME QUARTAM GRA-
 TIARUM,

Cui statua ex ebore,
 Aut ære locaretur,
 Aut Pario de marmore
 Ara consecraretur,

38.
 Sic major supercilio
 Meo, mihi placebam.
 Et cæteras consilio
 Meo, præ me spernebam.
 Solam dignam, quæ Pario
 Pomum oblatum ferret,
 Solam dignam, quam Pal-
 dis
 Nativitas deceret,

39.
 Credebam inter arbores
 Me Cedrum eminere,
 Et, me absente, pauperis
 Silvas omnes horrere,
 Me solam hortis gratiam,
 Et gloriam præstare.
 Me solam, excellentiam
 Nemoribus donare.

40.
 Inter florum certamina
 Me triumphare Rolam,
 Et inter formæ Numina
 Me Unicam formosam.
 Me solam cunctis floribus
 Fragrantiam afflare.
 Pastanis me coloribus
 Formositatem dare.

41.

Inter volucrum agmina
Me folam Philomenam,
scum nō esse discrimina
Amoris cantilenam,
Aquilæ natalibus,
Et sanguinis splendore,
Plere me præ millibus
Antiquitatis flore.

42.

Inter animantia
Est Leo, & Leæna,
Formæ rebar præstantiâ
Sic esse Magdalena,
Fuit Et fui! mollibus
Amaliis Leæna.
Calceis quos amoribus
Occidi procaz lea.

43.

Est nempe Cedros fulmina,
Et Rosas Aquilones,
Æterna florum germina
Brumæ vastationes
Siccant, & emarcescere
Cogunt stellas hortorum;
Sic formam expalescere
Severa vis annorum.

44.

Hortorum Siren, mensibus
Vix binis Philomela,
Sinit, mox versis cantibus
Fit lugubris querela.

Qua Terei ferociam,
Prognemque flet sororem,
Et Itys innocentiam,
Et perditum pudorem.

45.

Leones cadunt jaculis
Venantium Afrorum,
Montes, Silvæque sæculis
Fluentium annorum:
Fluxa cadit felicitas,
Fluxa cadit venustas.
Juventus, robor, sanitas,
Divitiæ, voluptas.

46.

Quin ipsæ lætitudines
Suos habent mœrores,
Et mel amaritudines,
Et gloria dolores:
Honor inquietudines,
Divitiæ timores,
Sublimitas vertigines,
Securitas terrores.

47.

Nil nisi diversorium
Unum, hunc crede Mun-
dum,
Momento transitorium,
Nullum habentem fun-
dum;
Annescis evanescere,
Quæ tantò ambiuntur?

P 4

Et

Et ut fumos rarefcere
Quæ falfo blanduntur ?

48.

Formofi vultûs claritas
Cum annis exolefcit,
Vitæ vigor, & fanitas
Cum viribus hebefcit,
Rofæ genarum defluunt,
Ruit Ver iuventutis,
Ætatis flores, abeunt
In fœnum lenectutis.

49.

Omnis voluptas palpitât,
Quanquam palpat dolofa,
In lepuleralem cefpitat
Scrobem Cypris formofa,
Pennatæ funt libidines,
Alati funt Honores,
Abfcedunt ut hirundines
Ad Hyemis algores.

50.

In mari nulla navis eſt
Tâm fugax pulfa vento,
Nec tam inconſtans avis eſt
Quovis errans momento,
Nec ventus variabilis,
Nec globo nixa rota
Fortunæ, nec inſtabilis
Nubes à vento mota.

51.

Nulla teſta tam fragilis,
Nec bulla, nata ſpumâ,

Nec fumus tam volatilis,
Nec vento rapta pluma
Nec fluctus variabilis
Reciprocatus æſtu,
Ut Amor eſt mutabilis
Formæ ruentis quæſta

52.

Aurora cælum purpurat
Ortâque ſpargit roſas,
Aurôque frontis fulgorat
Terras reddit formofas,
Nubem adducit Aquilo,
Omnémque tollit culturam
Unius morbi nabilo
Sic Nox, Amoris vultum

53.

Vitrum ſplendet, ſed frangitur
Vix levi motum taſtu,
Teſtudinis abripitur
Sonus, Vulturni ſtatu,
Nix, glacies diſſolvitur
Irradiante ſole,
Formoſa frons ſic tollitur
Annoꝝum fluxa mole.

54.

A fulmine concutitur
Cedrus, & exardeſcit,
Ignis in fumos ſolvitur
In cineres vaneſcit,
Cinis à vento rapitur
In aërem diſſatus,

caltris Honor luditur
A Fato dissipatus.

55.

totus dies labitur
In noctem resolutus,
Mensis, & annus perditur
In **NIHILUM** volutus,
Late v. r. propellitur,
Et Æstas ab Autumno,
Et Brumâ; vita tollitur
Sic Sortis à Vertumno.

56.

currunt, & flumina,
Nullo sistunt momento,
Fluunt, & nomina,
Nec apice retento,
Ventus volat & perditur,
Et nemo scit quò vadit,
Mundi spes exstinguitur,
Et Res, in fumos abit.

57.

auras pennâ rapitur
Pennis e velox avis,
Fluctus maris volvitur
Argos propulsa navis,
Acta nulla semita
Vadere, nec fluctu;
Impiorum orbita
Disparet plena luctu.

58.

mandientium somnia!
Non blanda somniorum!

Quàm stulta sunt hæc omnia
Theatra gaudiorum!
Quæ Regna Nox immania
Somno ludente donat,
Hæc risu lux inania,
Aut gemitu coronat.

59.

O quot falsis delitiis
Somni fefellit lusus!
Honoribus, divitiis
In suas fraudes usus!
Quæ Morpheus ludibria
Ut vera, menti finxit!
Hæc suis manè radiis
Sol oriens exstinxit!

60.

Et hæ Noctis imagines,
Fictæque somni scenæ,
Hæ falsæ pulcritudines
Illudant Magdalænæ?
Huc usque, cui illuserat
Orbis, hæc ludet orbem,
Et quam dolo fefellerat;
Hæc dabit orbi corbem.

61.

In Palæstinæ Urbibus
Es mulier famosa,
O si & à virtutibus
Dici posses formosa!
Fama, quam continentia
Parit, est pretiosa,

P 5

Quam

Quam Pudor, Innocentia,
Rubor, est gratiosa.

62.

Anhelas si encomia
De te per urbem dici,
Fac tua dent præconia
Plateæ, fora, vici,
Hæc est, hæc illa Magdalis
Quondam formosa Lena,
Nunc lacrimarum rivulus
Luctu, dolore, plena.

63.

Adhucne plena Numine
Terram non averlaris?
Peccatrix, turpi nomine
Quousque nuncuparis?
Nondumne factum sæculi
Et calcas vanitatis?
Nondum monet periculi
Te vox aternitatis?

64.

Quid usque, & usque sustines,
Ut nugæ te nugarum,
Et vanitatum oscines,
Lusus ineptiarum,
Ceu noxiarum Principem
Omni cassam virtute,
Ligent, premantque manci-
pem
Infami servitute?

65.

Quid segnis prænitentiam,
Et lacrimas moraris?

Quid premis conscientiam
Quid obsequi cunctant
Pulcerrimo, suavissimo
JESU te invitanti?
Dulcissimo, comissimo
MARIAM te vocanti
amanti.

66.

I. quid moraris? Numine
Sequære prompta ducta
Cælestis cassum luminis
Non finas esse fructum
Nulla te tardent tempora,
Menses, dies, & Hore
I, dum te vocant sidera,
Saluti non sunt mora.

67.

Adspirat aura cælitus,
Tu cordis pande velum
Dum dius afflat spiritus,
Et suffragatur cælum,
Plenis perge remigiis
Et trana salum Mundi,
Nè Sorbeat naufragiis
Abyssus te Profundi.

68.

Absterge frontis nubilum,
Et oculos serena,
Tua cerne pericula
Infelix Magdalena,
Dic vale pompis sæculi
Dic vale Vanitati,

præmiis diaboli,
Dic vale voluptati.

69.

Mallem averte faciem
A vultu comitatis,
A recte mentis aciem
Ad aram sanctitatis,
Et tempori excutias
Crudelem mancipatum,
Sed **QUE** dulcis ambias
Sua vem famulatum.

70.

rerum crepundia
Bullata caducarum,
Carum ite gaudia,
Et spes illecebrarum,
Mendaces gratiæ,
Fuci, fumi, vapores,
Ecclæ fallaciæ,
Adulteri colores.

71.

penitet infaniæ
Lascivæ juventutis!
Pudet infamiæ
Obscenæ servitutis!
Pudet temporis
Amoribus impensi,
Et que luxûs corporis
Delitiis accensi.

72.

lubrica impietas!
Vah! Cypridis calores!

Vah! noxia formositas!
In felleos amores!
O Lerna! unâ litterâ
Tantum discreta Lena!
O Dionæa vipera,
Idalia Læna!

73.

Patens mortis ossarium,
Sepulcrum dealbatum,
Hoc vermium Carnarium
Tot phaleris ornatum,
Bufonum Seminarium
Tot gemmis expolitum,
Serpentium vivarium
Tot epulis nutritum,

74.

Cloacam hanc tot sordium,
Et scelerum sentinam,
Charybdim hanc tot cor-
dium,
Scyllam plusquam mari-
nam.

Hanc Ciren, quæ tot juvenes
In bestias mutavit,
Medeam tot Jâsones
Quæ Philtris inflamma-
vit.

75.

Hoc pelagus cupidinum,
Et scopulum Amorum,
Abyssum tot libidinum,
Sirenem animorum,

Maleam

Maleam Innocentiæ,
Syrtem Virginitatis,
Procellam impudentiæ
Sepulchram Puritatis.

76.

Quousque hoc prostibulum,
O cælités, tulistis?
Cur in hoc Orci pabulum
Non vindices fuistis?
Cur ignis non infremuit?
Et improbam cremavit?
Cur terra non intremuit?
Et vivam tumulavit?

77.

Cur non hiârunt inferi?
Et ream forbuerunt,
Cur non trifaucis Cerberi
Ora me glutiverunt?
Cur non sum data Furiis
Æternùm crucianda?
Quæ tot cælum injuriis
Affeci fulminanda?

78.

Tua nempe me Bonitas,
Mi JESU, conservavit,
Et ne perirem Charitas
Ad lacrimas paravit,
Tu retudisti fulmina,
Nè fontem me ferirent,
Tu terram, ignes, flumina
Nè in me dolævirent.

79.

Me miseram? Væ tempo
Quò docta sum amare
Meoque procax corpori
Infidias aptare!
Quêis velut aucèps vincu
Allectos irretirem,
Et gemmeis; tendiculis,
Et fericis vincirem.

80.

Quò puritatis lilium:
Ligustrum castitatis?
In quod ut exilium
Olor virginitatis?
Quot quot meis infidiis
Dolosa captivavi,
Tot veluti præstigiis
Hamavi, & amavi!

81.

Cùm inter Choros Virginitatis
Recordor me stetitisse,
Et nihil turpitudinum
Puram intellexisse.
Nihil quid ignes Veneris
Lascivius quid Cupidis
Annisque nulla teneris
Gravis esset Libido.

82.

Innubem conscientiam
Scremo falsa vulca.

Mod-

Modesto innocentiam
 Vestis restatur cultu,
 Nec nulla me tristitia,
 Nec dolor occupavit,
 Nec mentis repugnantia
 Insontem perturbavit.

83.

Et cum primis igniculis
 Me Cyprius Amator,
 Et chandestini spiculis
 (Mollis Puer) venator
 Me innocens confixerat,
 Senti vulnus inflictum,
 Quo me sauciaverat,
 Fixi mucronis ictum.

84.

Vix tanta sensi serpere
 Potens teli venenum,
 Et virus invalescere,
 Sinuque flammis plenum,
 Quamque me incendio
 Insolito flagrare,
 Odoris cum dispendio
 Sudare, æstuare.

85.

Quæcunq; omnibus licentiæ
 Patebat aulis lumen,
 Tutis, nec malitiæ,
 Ullum fuit discrimen;
 Quæcunq; data porta rui
 In scelerum ardorem.

Omnemque levis erui
 Infamiæ pudorem.

86.

Ex hoc primis scaturit
 Fons omnium malorum!
 Ex hoc fax omnis prodiit,
 Et sanies patorum.
 Hinc velut de cadavere
 Pus sordium manavit,
 Et pestilenti ulcere
 Gangrana verminavit.

87.

Debueram à teneris
 Arcus declinavisse
 Cupidinis, & Veneris
 Consortia fugisse,
 Nec tam incauta fidere
 Verborum comitati,
 Periculosa credere
 Nec me Societati.

88.

Sed nempe mentis levitas
 Induxit imprudentem,
 Et juventutis cæcitas
 Obtenebravit mentem,
 Ignotæ vitæ novitas
 Me fecit delirare,
 Et rerum curiositas
 Negatis inhiare.

89.

Procul ab istis ignibus
 Præstabat me fuisse!

Es

Et à turpitudinibus
Remotam sapuisse,
Ah! si liceret pristinam,
Ætatem revocare!
Et vitam hanc serotinam
In primam transmutare!

90.

Non licet : sed hoc liceat
Ut possim pœnitere,
Et quod egi, displiceat,
Et placeat dolere!
Possum : & volo perditum
Pudorem deplorare,
Et pedibus suppositum
Amorem conculcare.

91.

Calco, rumpoque vincula,
Quæis capta colligabar,
Lasciva frango spicula,
Quæis læsa vulnerabar,
Ignes restinguo frigidâ
Et lacrimis calores,
Posthac futura rigida
Tyrannis in amores.

92.

Ergo sat datum sceleri,
Et criminum furori,
Satis superbo velleri,
Et vestium colori,
Sat exornata solibus
Sunt tempora pavonum,

Sat ventilata mollibus
Sunt plumis struthionum

93.

Valete cirri capitis
Comarum undolati,
Non ita posthac stabitis
In orbem circulati,
Nec intertextis floribus
In conum assurgenti,
Sabæis nec odoribus
Tincti superbiæ.

94.

Valete, quas superbia
Artes fecit Magistra,
Et instrumenta impia
In luxum calamitæ,
Acus crinales (spicula
Cupidinis) gemmatæ,
Formæ censores, specula
Vitro reciprocata.

95.

Valete comæ spuria
Cæsaries mentitæ,
Vos illices luxuriæ
In fronte margaritæ,
Et vultus alabastrino
Candore ceruffati,
Et bis excocto coccino
In rosas purpurati.

96.

Vos nobiles murenula,
Spinther, torques, mure,

Torti-

Creumatum firenolæ,
Cimeliaque mille,
Auribus conchilia,
Gemmaeque pretiosæ,
Cappatræ monilia,
Didoniæque rosæ.

97.

Valete probra, rutili
Ex arte crispi crines,
Labore quos inutili
(Superbia Erynnis)
Officiosa famulæ
In luxum servientes,
Struxerunt Herulæ
Ad nutum obsequentes.

98.

Valete greges juvenum,
Vale turba Virorum,
Valete Chori Virginum
Meorum fax probrorum,
Mare docta Thaidem
Hanc, spurio decore,
Curare solers Laidem
Hanc, improbo candore.

99.

Pudet! vos testor fidera!
Pudet formositas!
Pudet per tot scelera
Commisæ levitatis!
Pretiosa tempora
Vitæ frustra fluxisse,

Et juventutis scœnora
Tam turpiter perisse.

100.

Pudorem, dolor sequitur
Ah nimius, occultum!
Hoc mens, & Cor concuti-
tur,
Mœstûmq; frangit vultum!
Et me objurgat tacitus
Turpis improbitatis,
Meique me interitûs
Monet, & cœcitatæ.

101.

Ver vitæ, datum luxur,
Primæque flos ætatis
Impensus molli victui,
Et freno libertatis,
Quod placuit hoc libuit,
Quod libuit, licebat,
Quod licuit, non puduit,
Egi quod non pudebat.

102.

Hinc thalamum eburneum
Aurorque incrustatum,
Toraliûmq; plumeum,
Et sericum grabatum,
Mollémque torum premere
Cervical olorinum,
Auroram nunquam cernere,
Nec solem matutinum.

103. Hinc

103.

Hinc ad usque meridiem
Somni fovere moras,
Bis senas & pigritiem
Extendere per horas;
Primum post somnum otium
Fuit, tractare mundum
Muliebrem, negotium,
Jentaculum, secundum.

104.

Sol luxit cum adultior
Per orbis fenestrarum,
Mox advocata doctior
Corona ramularum
Et ornatrices lectulum
Solicitæ ambire,
Lymphas, saponem, specu-
lum
Et pectines accire,

105.

Hæc vittas noctis solvere,
Hæc crines explicare,
Hæc intricatos comere,
Hæc comptos colligare,
Ligatos illanectere,
Et in cirros crispare,
Hæc crispas auro cingere,
Et gemmis innodare.

106.

Inspergit illa pulveres
De Cyprio odore,

Eos illa cineres
De Nabathæo flore,
Illa radices Arabum
Contusas in lomenta
Sabæum illa balsamum,
Et Persica unguenta.

107.

Hæc supparum Sidoniam
Et mammillare pictum
Imponit, illa Tyrium
Dat humeris amictum,
Hæc Cycladem purpuream
Acu Phrygum stellatam
Hæc lumbis pallam auream
Argento fimbriatam.

108.

Eburneam hexilibus
Hæc cingit margaritâ
Cervicem, hæc monilibus
Ab Erythra petitis,
Hæc Hyacinthos carulis
Saphiros, Uniones,
Et aure facit pendulos,
Fronteque botryones.

109.

Hæc manus ornat armillis
Et brachia armillis,
Articulos carbunculis,
Topaziis, Beryllis
Sardonyches, & smaragdulis
Hæc indit, Adamantibus.

(b Gemmæ botrorum formæ.

spides, chrysolithos,
Ue stellas fulgurantes.

110.

compta Venus nitui
Hoc pretiosa cultu,
Et que multos rapui
Corruptelam vultu,
Præbant famuli,
Sunt famulæ sequutæ,
Mentum facta populi,
Turbaque, luxu mutæ.

111.

Illioris comptulus
Oris Iyrma levabat
Oppens Heram Ephebulos,
Et cautus observabat,
Se vestis humum verteret,
Aut inquinaret lutum,
Sive pulvis inficeret,
Aut sordidaret sputum.

112.

Ue me Phæniceem unicum
Rebar formosissimam,
Mentum publicum
Et florem Civitatis,
Ue Deam excultissimam
Dearum terrenarum,
Mentem comptissimam
Nympharum patriarum.

113.

Quantum evanui?
Quantum demens erravi?

Quantum audax desipui,
Cum Deam me putavi?
Quæ capra sum olentibus
De capris Dux caprarum,
Aut princeps prædatricibus
Lupis, lupa luparum!

114.

Corpus fragrabat balsamo,
Ambra, Moscho, Zibetho,
Nardo, croco, & cinnamo,
Et Cyprio roseto,
Perso halans aromate,
Arabicoque flore
Conspersum diapasmate
Et Damasceno rore.

115.

Hircum olebat anima,
Et infernale laser,
Orco devota victima
Et verminans cadaver,
Fædis plenum putoribus
Merum spirabat lethum,
Stygis plenum fœtoribus
Plutonium fmetum.

116.

Mentita vultum Virginis
Manus, pectus, Puellæ,
Monstrum tui sphinx hominis
Ficta vocis loquela:
Fui crudelis bestia
Mendax ore Hyæna,

Q

Quæ

Quæ tot, tectâ savitiâ,
Occidi Magdalena.

117.

Ut sunt notata mortibus
Magni fluenta Nili,
Infamant, quæ funeribus
Prædones Crocodyli,
Humanis, qui corporibus
Pascens lacrimantur.
Sic à meis amoribus
Tot capti, devorantur.

118.

Nam quot crudelis glutii,
Quot animas voravi?
Quot in sepulera vitii
Immerfas deturbavi?
Quot perdidisti blanditiis?
Quot melleis loquelis?
Quot dulcibus illiciis?
Quot mollibus labellis?

119.

Quot in profundum Tartari,
Et Barathrum Abyssi
Amoris ope barbari
Tyranno me sunt missi?
Quot serò nunc post funera
Infauti detestantur?
Et me, & mea scelera
Lamentis execrantur?

120.

Est nempè magnes cordium
Venustas puellaris,

Et quæ trahit ad vitium
Forma, Stella Polaris
Et quæ venenat oculos,
Et vulnerat afflato,
Et quæ prædatur oculis
Et perimit afflato.

121.

O Magdalis! O Magdalis!
Fuci veneno picta!
O Palæstinæ Idalis
Telis amoris icta!
Tot inclementer vulnera

Multiplicas amorum
Quot tua vibrant sidera
Sagittas oculorum.

122.

Habet suas fallacias
Amor, & imposturas
Habet dolosas gratias
Et catas celaturas,
Habet & artificia,
Et callidos venatus,
Habet compta mendacia
Et comicos ornatus.

123.

Amores ut accenderem
Accensos ut foverem
Et languidos allicerem
Et desides moverem,
Larvam, & mimam induci
Odisse simulavi,

Vultu tristis ingemui,
Et ficta lacrimavi.

124.

Ne me fingebam frigidam,
Et ignes averfari,
Amores rigidam,
Et coli dedignari,
Et sumque gelu pectore,
Et glaciem fovere,
Et quoque nivem corpore
Severa Virgo ferre.

125.

Et sic flexus formidine,
Ceu flore non amisso,
Vultum tegebam syndone,
Levique pectus bysso,
Et quo videbar castius
Defendere pudorem,
Et tanto ardebam fortius
Accendere amorem.

126.

Meum fallacibus
In pectore latentem
Tegebam nubibus,
Ne propalam ardentem
Incauta vultu proderem,
Sed radios celarem,
Quod in corde gererem
Incendium velarem.

127.

Pantomimam ludere
In artibus amandi.

Et dextrè novi tendere
Insidias venandi,
In formas omnes vertere,
Blandire docta verbis,
Irasque scitè fingere
Obtutibus acerbis.

128.

Aut quos vultus humanitas
Nequivit devincire,
Hos potuit severitas
Versuta irretire,
Quos frangere caloribus
Nequivi reluctantes,
Hos lacrimarum roribus
Mollivi adamantes.

129.

Ah! quot mentis deliria,
Quos questus excitavi?
Profunda quot suspiria
Mœrentibus afflavi?
Ridebam clam amentiam,
Et animi torturas,
Meam laudans astutiam,
Et doctas imposturas!

130.

Vos specula crystallina,
Binæque frontis pilæ,
Vos plena flammis lumina,
Vos igneæ pupillæ!
Vos scintillantes fomites
Quot ignes excitastis?

Q 2

Quot

Quot alienas segetes,
Et agros cinerâli?

131.

Quanto frontem excolui
Labore liliatam?

Ebur genarum polii
Nivémque miniatam?

Odoro lota smegmate,
Et balsamo peruncta,
Toto nitebam capite
Manus, pedésque tincta.

132.

Et hæ fuère nexiles
Catenæ captivorum,
Hi funes auro textiles
Amantium servorum!
Has aves visco faciles
Promptâsque captivavi,
Hos pisces, hamis, nobiles,
His pronos inescavi.

133.

Somno, mentis, & lusibus,
Et jocis incumbenam,
Pronâmque voluptatibus,
Me penitens dedebam,
Curarum fuit maxima
Amare, & amari,
In otio dulcissima
Vita, delitiari.

134.

Interea centoculus
Me digitis monstrabat

Prætereuntem populus,
Et sibilis notabat,
Formam laudabant juvenes
Et oris venustatem,
Splendorem vestium feres
Et cultus dignitatem.

135.

Pudicæ luxum Virgines
Infamem sunt exolat,
Et illices cupidines
Tulere stomachofæ:
Hæc probum, nostri generis
Et dedecus pudoris,
Mancipiûmque veneris,
Ajebant, & ruboris.

136.

Sed cura nulla nominis,
Nec famæ me tenebat,
Nec justus timor Numini
Procacem percellibat,
Nulla stirpis infamia
A luxu deterrebat,
Nec Domus ignominia
A noxis prohibebat.

137.

Sic ibam: nolo comites
Vos Solymeæ Nympha
Stultos vitate tramites
Amorum Paranymphe
Sic me vixisse pœnitet
Et pudet deliquisse.

quid quid culpam continet
In scandalum egisse.

138.

Exemplo meo sapite
Sioniae sorores,
Contaminatae fugite
Idalios calores;
Cæca cæcum Cupidinem
Sequuta, cæca fui,
In fœcerum voraginem
Sic malè cauta rui.

139.

Augustæ Urbis Æliæ. (c)
Et incolæ murorum
Nurus, Matronæ, Filia,
Meorum delictorum
Telles, vestrae ignoscite
Infantes Magdalena,
Poenitentiam concedite
Sonti, dolore plenæ.

140.

Quam pristinae redordior
Retexens vitæ telam,
Ad justam maturior
Examino libellam,
Fœdientis perditas
Ætatis levitates
Vultu confundor: cognitas
Gemens improbitates.

141.

Confusa vultu, pristinum
Abominor amorem,
Odi fastus, & fascinum
In Gnidium furorem,
Odi profanam Veneris
Et arceo cohortem,
Odi vulgus, quod teneris
Propinat labris mortem,

142.

Odi fucos, & Cypria
Ficti venena vultus,
Et execror opprobria
Superbioris cultus
Incendia libidinum,
Fomenta voluptatum,
Augmenta turpitudinum,
Commenta fœditatum.

143.

Odi mundi divitias,
Argentum, gemmas, au-
rum,
Maliebres delicias,
Et cultus puellarum,
Odi, quidquid odit Deus,
Et cælum execratur!
Amo, quidquid JESUS meus
Amat, & amplexatur.

144.

Huc usque; fui Magdalis
Vulgo, & Urbi nota,

Q 3

Fui

(c) Ælia est Hierosolyma: Adrianus Junius Nomenclat.

Fui Peccatrix nobilis
Immersa noxistota ;
Nota : ast fiam notior
Non uni tantum Urbi,
Sed toti jam famolior
Qua late patet, Orbi,

145.

Fiam! vos testor sidera!
In qua deliqui stulta!
Inter saxorum ruderum
Semi-viva-sepulta,
Ignota licet omnibus,
Sciatur tamen latere,
Et in abstrusis montibus
Amarum poenitere.

146.

Dolori meo spacium
Vasta dabit Eremus,
Et in meum palatium
Desertum cedit nemus,
In cavo specus marmore
Meum figam sedile,
Et in cavernae carcere
Exilii cubile,

147.

Pro culcitra bombycina,
Et cygneo torali,
Strata texentur juncina,
Canna pro cervicali,
Corpus assuetum mollibus,
Delitiis nutritum

Duris stringetur funibus,
Vigiliis attritum,

148.

Quae membra petulantibus
Lascivis peccavere,
Haec flagris & ciliciis
Cogentur poenitere,
Gula famebit, epulis
Ad luxum enutrita,
Sitim aqua de scopulis
Sedabit expetita,

149.

In vasta solitudine
Erunt commilitones,
Perenni consuetudine
Tigres, Pardi, Leonis
Judicii memoria
Jugis percellet mentem,
Tristis mortem calvaria
Suspendet imminentem

150.

Hic Angelis spectaculum,
Deo, Mundoque fiam,
Hominibus miraculum
Noxam calcando vitam,
Demonibus ludibrium
Quondam, lususque fidei
Nunc jus, vim, & imperium
Excessi, Deo nata.

151. Hic

151.

lacrimarum clepsydra
Tota ibo in fontes,
que luctus arbitra
sola, rigabo montes,
as stillabunt oculi
bertim lacrimantes,
i madebunt scopuli
his imbribus manantes.

152.

erit exercitium
teorum oculorum,
& suum officium
Habit, cor dolorum,
JESUM suum ignibus
Hoc jugiter flagrabit,
amnis ardens perennibus
Perennis amabit,

153.

Sed Amor quantus quantus sit,
Nunquam satis amabit,
Nec unquam dicet sufficit,
Sed, *AMPLIUS*, clamabit,
Ab JESU meus! amo te!
Nec desinam amare,
Donec detur, amando te
Non amplius spirare.

154.

Ast quamdiu spiravero,
Nil nisi Te spirabo,
JESU mi! Te desidero,
Et nil desiderabo,
Præter Te: Sacrificium
Hoc Cor contribulatum,
Amoris in delitium
Tibi sit consecratum.

Eadem

MARIA MAGDA- LENA POENITENS

Rhythmo alio celebrata.

*Bernardus Abbas. in festo B. Mariae Ma-
gdalene. fol. mibi 243. col. 1.*

Odie misericordia & veritas obviaverunt sibi, &
multitudo miserationum Domini in peccatricem
nam refusa est. Filius enim Virginis, peccatricis
menstruatæ manibus atrectatur: Deumque atque

Q 4

Dei